Wielka Konfiskata

David Rogers Webb

FijorPodolskiPress

Tytuł oryginału:
The Great Taking

Projekt okładki: Anna Szarko
Zdjęcie na okładce: Billy Soden (https://billy-soden.pixels.com/)

Tłumaczenie: Jan Fijor
Współpraca: Michael Palmer

Redakcja: Edyta Malinowska
Korekta: Katarzyna Baily
Redakcja techniczna i skład: Anna Szarko

Copyright © David Rogers Webb 2023
Copyright for the Polish Edition © Fijor Podolski Publishing 2024

To jest wersja 1.3 (wtorek, 2 stycznia 2024 r.).
Aby sprawdzić zaktualizowaną wersję tej książki, odwiedź jej stronę główną: https://thegreattaking.com/
Bezpłatny e-book zarówno oryginału w języku angielskim, *The Great Taking*, jak i po polsku, *Wielka konfiskata* znaleźć można na stronie głównej książki.

Wszystkie prawa zastrzeżone. Żadna część tej książki nie może być reprodukowana jakimkolwiek sposobem – mechanicznie, elektronicznie, drogą fotokopii itp. – bez pisemnego zezwolenia wydawcy, z wyjątkiem recenzji i referatów, kiedy to osoba recenzująca lub referująca ma prawo przytaczać krótkie wyjątki z książki, z podaniem źródła pochodzenia.

Wydanie pierwsze – Warszawa 2024

ISBN: 978-83-68126-00-6

Dystrybucja za pośrednictwem:
sklep.menger.pl

Wydawca dziękuje autorowi, Davidowi Rogers Webb, za udostępnienie nam praw do wydania tej mądrej i odważnej książki.

Spis treści

Prolog 11
1. Wprowadzenie 53
2. Dematerializacja 61
3. Uprawnienie do zabezpieczenia 65
4. Harmonizacja 75
5. Zarządzanie zabezpieczeniami 89
6. Bezpieczna przystań: dla kogo i przed czym? 99
7. Centralne Strony Rozliczeniowe 105
8. Święto bankowe 115
9. Wielka deflacja 137
10. Wnioski 145
Załącznik: Odpowiedź NY Fed na kwestionariusz EC Legal Certainty Group 155
Bibliografia 201

1. Wprowadzenie

Najwyższa doskonałość
polega na przełamaniu oporu wroga bez walki.
Sun Tzu

O czym jest ta książka? Chodzi o przejęcie zastawów i zabezpieczeń kredytów, *wszystkich, bez wyjątku;* końcowy etap zsynchronizowanego globalnie supercyklu akumulacji długu. Jest to od dawna realizowany, przez wiele lat planowany, inteligentny projekt, którego śmiałość i zakres są dla zdrowego umysłu trudne do ogarnięcia. Obejmuje on wszystkie aktywa finansowe, wszystkie pieniądze zdeponowane w bankach, wszystkie akcje i obligacje, a zatem całą bazową własność wszystkich korporacji publicznych, w tym wszystkie zapasy, zakłady i wyposażenie, grunty, złoża mineralne, wynalazki i własność intelektualną. Własność prywatna i nieruchoma finansowana dowolną kwotą długu zostanie przejęta w podobny sposób, jak przejmowane są aktywa prywatnych firm, które zostały sfinansowane przy pomocy długu. Jeśli tylko częściowo plan ten się powiedzie, będzie to największy podbój, największa konfiskata, największy w dziejach ludzkości i świata akt zniewolenia człowieka.

Żyjemy obecnie w warunkach wojny hybrydowej prowadzonej niemal całkowicie za pomocą podstępu; zaprojektowanej tak, aby osiągnąć cele wojenne przy stosunkowo niewielkim

nakładzie energii. Jest to wojna podjazdowa skierowana nie przeciwko innym państwom czy narodom, lecz przeciwko całej ludzkości.

Trwająca od ponad stulecia prywatna, ścisła kontrola ze strony *wszystkich* banków centralnych, kontrola całej kreacji pieniądza, pozwoliła nielicznej grupie osób kontrolować wszystkie partie polityczne, rządy, agencje wywiadowcze i ich niezliczone organizacje frontowe, siły zbrojne, policję, największe korporacje i oczywiście media. Ci nieliczni ludzie są głównymi działaczami. Ich plany są realizowane przez dziesięciolecia. Ich kontrola jest nieprzejrzysta. Kiedy George Soros powiedział mi: „Nie wiesz, co *ONI* mogą zrobić", to właśnie do tych ludzi się odnosił. Teraz, żeby było jasne, to właśnie ci nieliczni ludzie, którzy się przed wami ukrywają, stoją za tą wojną, za wojną przeciwko ludzkości. Możecie się nigdy nie dowiedzieć, kim oni są. Ci, których wam wolno zobaczyć, to wynajęci „mężczyźni z twarzą" i „kobiety z twarzą". Oni są zbywalni.

Można się pocieszać tym, że ten plan jest szalony; przecież nic takiego nigdy wcześniej się nie wydarzyło… To prawda, ale teraz to się jednak stało. Precedens samej intencji, początek tego planu i jego przerażającej realizacji można znaleźć, analizując początek XX wieku, okres wielkich wojen i Wielkiego Kryzysu. Ogłoszony (w ramach WEF, czyli Światowego Forum Gospodarczego – przyp. tłum.) i będący w toku „Wielki Reset" obejmuje główne innowacje – działania, które pozwolą na bezprecedensową koncentrację bogactwa i władzy nad ludzkością poprzez konfiskatę, poprzez deprywację. W jakich okolicznościach może dojść do sytuacji, w której nie będziemy posiadać niczego na własność, jak to proroczo przewidują ludzie WEF? Z pewnością nie chodzi im o naszą osobistą wygodę wynajmu czy dzierżawy.

Wraz z upadkiem każdej bańki finansowej i wynikającym z tego kryzysem finansowym pojawia się historia, która powinna być już znana. Brzmi ona następująco: wszyscy jesteśmy winni. Chcieliśmy zbyt wiele i żyliśmy ponad stan. To właśnie ta nasza zbiorowa chciwość spowodowała ten straszliwy globalny kryzys. „Władze", „organy regulacyjne" usilnie starały się chronić nas przed naszym własnym „zwierzęcym instynktem", ich ogromne i misternie opracowane wysiłki były demonstrowane przez dziesięciolecia wytężonej pracy. Pomimo ich dobrych intencji ponieśli jednak porażkę. Nie można ich za to winić (ani tym bardziej ścigać). W końcu wszyscy jesteśmy sobie winni. W każdym razie spójrzmy w przyszłość. System finansowy musi zostać ponownie uruchomiony, abyśmy mogli ponownie udzielać kredytów, tworzyć miejsca pracy i rozwijać gospodarkę, bez względu na wszystko!

Tym razem zabiorą cały twój majątek lub to, co uważałeś za swój majątek. Masz jednak cyfrową walutę banku centralnego zdeponowaną na smartfonie, abyś mógł sobie kupić mleko. *Noblesse oblige*!

Pieniądze są niezwykle skutecznym systemem kontroli. Ludzie podporządkowują się zachętom pieniężnym, a zatem trudna, niebezpieczna i energochłonna jawna kontrola fizyczna na szeroką skalę nie jest wcale potrzebna. Jednak system kontroli pieniądza załamuje się pod koniec „supercyklu" monetarnego, wraz z załamaniem się Velocity of Money (lub VOM). Jest to proces trwający wiele dekad.

VOM to liczba wydań jednostki walutowej przeznaczonych na zakup towarów i usług w danym okresie czasu. Jest ona mierzona poprzez porównanie wartości wszystkich dóbr i usług wyprodukowanych w danym okresie (Produkt Krajowy Brutto

lub PKB) z wartością całej gotówki i depozytów, które mogą być wykorzystane prawie tak łatwo jak gotówka (podaż pieniądza).

$$\text{prędkość [obrotu] pieniądza} = \frac{\text{PKB}}{\text{podaż pieniądza}}$$

Innymi słowy: prędkość [obrotu] pieniądza × podaż pieniądza = PKB. Niższa prędkość skutkuje niższym PKB.

Milton Friedman był ekonomistą znanym z badania historii monetarnej. W jego książce *A Monetary History of the United States, 1867–1960* [1][25], której współautorem jest Anna Schwartz, znajdujemy następującą obserwację:

> Wiemy wystarczająco dużo, aby wykazać raczej niezbicie, że [...] prędkość [pieniądza] musiała gwałtownie spadać od 1880 r. do I wojny światowej.

Upadek VOM jest dokładnie tym, co rozwijało się od XIX wieku i doprowadziło do Wielkiej Wojny. W ciągu zaledwie kilku lat przestały istnieć imperia: rosyjskie, austro-węgierskie i osmańskie, podobnie jak i dynastia Qing. Niemiecka gospodarka została zniszczona. Potem nastąpił Wielki Kryzys, II wojna światowa i powolny upadek Imperium Brytyjskiego. Żadna populacja nie pozostała bez szwanku. Nie było zwycięzców. A może jednak byli?

W czasie, gdy panowała powszechna deprywacja, wybrane interesy bankowe przejęły zastawy tysięcy banków, które w istniejącej sytuacji zostały zmuszone do zamknięcia; przejęto także majątki wielu ludzi i firm, dużych i małych, których łączyła

[25] Cyfra w nawiasie kwadratowym odpowiada pozycji w bibliografii zamieszczonej na końcu książki.

jedna cecha: wszystkie były zadłużone. W Stanach Zjednoczonych będące w posiadaniu obywateli złoto zostało skonfiskowane. Ale co najważniejsze, utrzymano ściśle tajną prywatną kontrolę nad bankami centralnymi i kreacją pieniądza, podobnie jak wspomnianą wcześniej kontrolę nad kluczowymi instytucjami społeczeństwa, w tym partiami politycznymi, rządami, agencjami wywiadowczymi, siłami zbrojnymi, policją, największymi korporacjami i mediami.

Spadkobiercy kasty kontrolującej ten majątek wiedzieli od wielu dziesięcioleci, że takie załamanie VOM nadejdzie ponownie. Przygotowywali się do niego. Dla nich absolutnym imperatywem jest utrzymanie kontroli w trakcie krachu i „Wielkiego Resetu". W przeciwnym razie ryzykują, że zostaną odkryci, zbadani i postawieni przed sądem. Nie robią tego dla nas. Nie ma w tym żadnego szlachetnego celu.

Obecnie mamy do czynienia z powtórką tego zjawiska monetarnego, tj. głębokim spadkiem VOM, który rozpoczął się, gdy wskaźnik ten osiągnął szczyt w 1997 roku. Zbiegło się to w czasie z nadejściem poważnego globalnego kryzysu finansowego, znanego jako Azjatycki Kryzys Finansowy, po którym w ciągu kilku lat nastała bańka internetowa i krach.

Przez cały ten okres zarządzałem funduszami hedgingowymi typu long/short equity i doszedłem do wniosku, że Rezerwa Federalna wpływa na kierunek rynków finansowych (wtedy nawet moi wspólnicy uważali to za teorię spiskową). W owym czasie odbywało się to poprzez Operacje Otwartego Rynku prowadzone przez nowojorski Fed z wykorzystaniem kontraktów repo, czyli odkupu skarbowych papierów wartościowych.

Zacząłem systematycznie śledzić tempo wzrostu M3, najszerszej miary pieniądza w tamtym czasie (M3 od pewnego

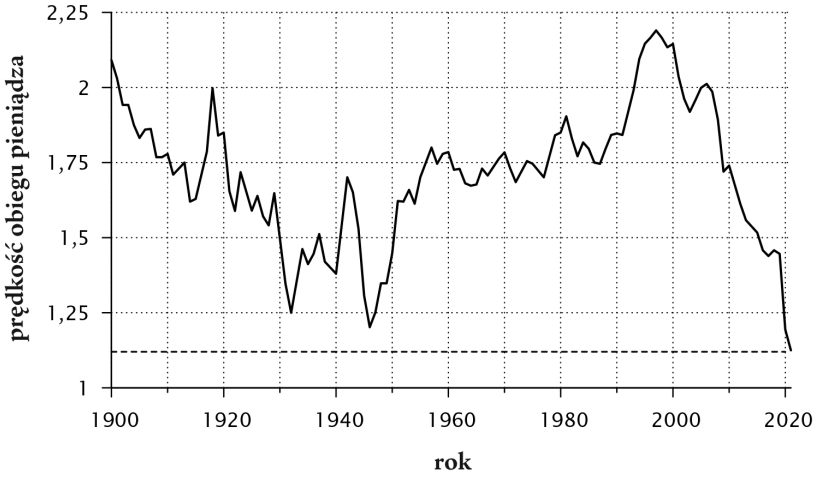
czasu nie jest już publikowana). Przeanalizowałem to, co działo się stopniowo, i zobaczyłem, że w poszczególnych tygodniach nowo wykreowane pieniądze przekraczały 1% rocznego PKB Stanów Zjednoczonych. To właśnie wtedy po raz pierwszy dotarło do mnie, że Fed uzyskuje mniejszy *bang for the buck*[26], ponieważ PKB nie reaguje na kreację pieniądza. Oznaczało to, że prędkość obrotu pieniądza ulegała odwróceniu, a wzrost podaży pieniądza był znacznie wyższy niż wzrost PKB. Kreowane pieniądze nie trafiały do realnej gospodarki, lecz napędzały bańkę finansową bez związku z podstawową działalnością gospodarczą. Zrozumiałem to nie z perspektywy czasu, ale niemal w czasie rzeczywistym. Jeśli ja mogłem się tego dowiedzieć, Alan Greenspan i ludzie, dla których pracował, również to wiedzieli. Dlaczego więc to robili? Jeśli coś nie ma sensu, należy zmienić perspektywę i dążyć do szerokiej jej akceptacji. Kryzysy nie zdarzają się przypadkowo; są wywoływane celowo i wykorzystywane do konsolidacji władzy i wprowadzenia przepisów dotyczących środków, które zostaną wykorzystane później.

W czwartym kwartale 1999 roku, kiedy bańka dot-comów osiągała ekstremalne rozmiary, zauważyłem, że podaż pieniądza rosła w tempie ponad 40% rocznie. Zrozumiałem wtedy, że VOM się załamuje. Takie załamanie ma miejsce, gdy gospodarka nie rozwija się pomimo bardzo wysokiego tempa kreacji pieniądza.

---

[26] *Bang for the buck* – w kontekście finansowym miara stosunku wartości uzyskanej do kosztów poniesionych w wyniku konkretnej inwestycji, projektu lub zakupu. Wielkość ta mierzy efektywność lub opłacalność danej decyzji finansowej. Im jest wyższa, tym większa jest rentowność działania.

Zwróćcie uwagę na niezwykle ważny wykres 1.1, który został przygotowany przez Hoisington Management. Po raz pierwszy można na nim dostrzec prawdziwą podstawową determinantę rozwoju historii.

Wykres 1.1: Roczna prędkość pieniądza od 1900 r. do pierwszego kwartału 2021 r. Cyfryzacja na podstawie wykresu opublikowanego przez Hoisington Management.

Głęboki spadek VOM w 1907 roku doprowadził do paniki finansowej, która została wykorzystana jako uzasadnienie konieczności utworzenia Systemu Rezerwy Federalnej. Ustawa o Rezerwie Federalnej została przyjęta przez Kongres w atmosferze spokoju, radości i uniesienia poprzedzających święta Bożego Narodzeniem 1913 roku. Arcyksiążę Ferdynand został skrycie zamordowany zaledwie sześć miesięcy później.

Po krótkim ożywieniu VOM podczas Wielkiej Wojny nastąpiło dalsze załamanie, które doprowadziło do zamknięcia banków

i konfiskaty złota w 1933 roku. VOM nieco się ożywiała do momentu wybuchu II wojny światowej, a następnie w 1946 roku spadła do najniższego poziomu, niespotykanego do tamtej pory.

Dzisiaj VOM spadł znowu do poziomu niższego niż w jakimkolwiek momencie od Wielkiego Kryzysu i wojen światowych. Gdy zdolność do generowania wzrostu poprzez drukowanie pieniędzy zostanie wyczerpana, nie pomaga nawet kreacja jeszcze większej ilości pieniędzy. Jest to jak pchanie sznurka; zjawisko jest nieodwracalne. Stąd, być może, ogłoszenie „Wielkiego Resetu" nie było motywowane „Globalnym Ociepleniem" czy głęboką troską o losy „Czwartej Rewolucji Przemysłowej", lecz raczej wiedzą o upadku pewnego fundamentalnego zjawiska monetarnego, którego implikacje wykraczają daleko poza gospodarkę.

Coś zostało dla nas zaplanowane, ale nie z powodów podanych oficjalnie. W jaki sposób możemy dowiedzieć się prawdy o intencjach planistów? Czy możemy przeanalizować ich przygotowania?